

עמ"ת 40880/04/24 - חיים עדן (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 40880-04-24 עדן(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 35285/2024

לפני	כבוד השופט אריאל חזק
עורר	חיים עדן (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד בני זייתונה
נגד	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד פנחס סויסה
משיבה	

החלטה

מדובר בערר על החלטת בימ"ש השלום בבאר שבע, במ"ת 25426-02-24, מיום 3.4.24, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר ונאשם נוסף הוגש כתב אישום אשר ייחס לעורר עבירות של **קשירת קשר לעשות פשע, פריצה לבנין שאינו דירה וביצוע גניבה וגניבה**. תואר כי העורר הועסק כקצין ביטחון במלון בים המלח, בו שהו מפונים (בגין המצב המלחמתי) מאז יום 7.10.23. עוד תואר כי באולם הכנסים במלון הוקם בית ספר לתלמידים המפונים, וביום 4.12.23 הועברו לבית הספר 90 ערכות מחשבים ניידים. בהמשך לכך, קשרו העורר ונאשם 2 קשר לביצוע פשע בכך שתכננו להתפרץ לבית ספר ולגנוב את המחשבים ולמכרם בשוק החופשי. במספר מועדים, 15.1.24, 17.1.24, 18.1.24, 23.1.24, התפרץ העורר לאולם הכנסים באמצעות שימוש במפתח מאסטר ונטל מספר ערכות מחשבים, אשר יחד עם הנאשם 2 העמיסם על רכבו של הנאשם 2, וחלק מהערכות נמכרו לגורם שלישי. צוין כי העורר ונאשם 2 גנבו בכל המועדים יחד, 76 ערכות מחשבים.

בהודעת הערר ובדיון מיום 18.4.24, טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים. הסנגור טען כי יש להורות על שחרור העורר בתנאים או לכל הפחות להשוות מצבו לנאשם 2 שנעצר באיזוק אלקטרוני אף ללא קבלת תסקיר מעצר.

הסנגור טען כי יש בידי העורר להציע ערבים, שנמצאו מתאימים וכמי שמוכנים לעזור לו, ולדבריו גם הדברים השליליים ביחס למפקחים המוצעים הם שוליים ולא מרכזיים. הסנגור טען כי שגה בימ"ש קמא בקבעו כי מעורבותו של העורר גדולה יותר משל נאשם 2. לדבריו הנאשם 2 נטל אחריות רק לאחר שהוצגו בפניו כל הראיות. עוד טען הסנגור כי נאשם 2 הגיע כל הדרך מאזור דימונה לים המלח, ברכב, הוא זה שקיבל את המחשבים שהוצאו מבית המלון, הסיעם ברכבו, ואף מצא קונים למחשבים ולשיטתו נאשם 2 הוא זה שביצע את הכל פעם נוספת אחרי שכבר יצר את שרשרת האספקה של המחשבים. הסנגור טען כי על אף שמדובר במחשבים שנועדו ללימוד תלמידים מפונים, יש להתייחס לכך במידה של ספקנות, שכן המחשבים לא היו בשימוש מספר חודשים, ולדבריו מה שרלוונטי יותר הן חמש השנים

האחרונות בחייו של העורר, במהלכן הוא השתקם. בנוסף, טען הסנגור כי לא ניתן לייחס עבירת התפרצות לעורר, שכן כחלק מתפקידו הוא היה צריך להיכנס ולבדוק את אולם הכנסים, ובנוסף טען כי אין כל תחכום במעשי העורר.

כמו כן, טען הסנגור כי עברם הפלילי של העורר ונאשם 2 דומה. וטען כי יש לתת משקל לעובדה שעברו הפלילי של העורר הוא ישן יחסית. על אף שיש הפרת הוראה מתקופה לא רחוקה, אך מרבית עברו הפלילי של העורר הוא מלפני חמש שנים ויותר. הסנגור טען כי מאז העורר התחתן.

לאור זאת, ביקש ב"כ העורר לקבל את הערר ולהורות על שחרור העורר ממעצרו.

מנגד, ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערר.

ב"כ המשיבה טען כי החלטת בימ"ש קמא היתה מפורטת, בה פורטו העדויות, דוחות הפעולה ונקבע כי קיימות ראיות לכאורה. עוד נטען כי בימ"ש קמא ציין כי העורר והאחר הודו במיוחס להם, כאשר העורר לא הודה בהתחלה. בנוסף, טען ב"כ המשיבה כי בימ"ש קמא התייחס ליסוד הנפשי בעבירה וציין כי אמנם העורר עבד במקום, אך הוא נכנס לאולם עם מפתח המאסטר שברשותו, בשעות שלאחר סיום המשמרת שלו, והעורר אף אישר זאת. בנוסף, בהקשר זה טען ב"כ המשיבה כי באחת מחקירותיו, ציין העורר שאב הבית אמר לו שלא ישימו לב שהוא לקח את המחשבים, אב הבית הכחיש זאת בהודעתו וגם בעימות שהיה לו עם העורר.

ביחס לטענת ההגנה בדבר חלקו של העורר לעומת נאשם 2, טען ב"כ המשיבה כי חלקו של נאשם 2 שולי יותר, היות והעורר הוא זה שהזמין את הנאשם 2 לקחת את המחשבים, למכור אותם ולחלוק בכסף.

ביחס לעילת המעצר, טען ב"כ המשיבה כי הרשעתו האחרונה של העורר היתה בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית, בנוסף להרשעות רבות קודמות בעבירות סמים, התפרצות לדירה, החזקת מכשירי פריצה, סחיטה באיומים ועבירות נוספות. הוא ריצה עונשי מאסר בפועל.

עוד טען ב"כ המשיבה כי בעניינו של העורר הוגש תסקיר שרה"מ שלא המליץ על שחרורו, בצינו כי המפקחים שהוצעו אינם יכולים להציב לעורר גבולות.

לאור זאת ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערר.

דין והכרעה -

החלטת בית משפט קמא בעניין הראיות מפורטת ביותר ומנומקת עד מאוד ולא מצאתי בה שגגה ממשית. בית משפט קמא מציין בצדק בהחלטתו (סעיף 44) שהראיות הקושרות את העורר לעבירות, הן הודאתו במיוחס לו בחקירה מיום 6.2.24, וכן העולה מן העימותים בין המשיבים ובין אב הבית למשיב 1, לצד עדויות אחרות המפורטות בהחלטה לרבות צילומי מצלמות האבטחה.

אציין כי נימוקי בית משפט קמא שבה הוסבר שלמרות שהעורר משמש בתפקיד ביטחון במלון הוא עדיין נחשב כמתפרץ, נשמעו כנימוקים שיש לקבלם, ולענין זה אפנה גם לסעיף 405 (ד) לחוק העונשין הקובע כי הנכנס בתחבולה לבניין רואים אותו כאילו פרץ לבניין. אזכיר לעניין זה שבעת שנכנס העורר לחדר בו היו והמחשבים הוא נכנס תוך תחבולה (שהרי הוא איש הבטחון במקום ומי יחשוד בו שכוונתו רעה) במטרה לגנוב מחשבים, ולא כדי לוודא שלא נגנב חליליה מחשב מן החדר.

העובדה שהעורר היה זה שהתפרץ לכאורה פיזית לחדר המחשבים, מאבחנת אותו ממשית מן השותף השני הן בשל עצם ההתפרצות, והן בשל החוצפה וה"תעוזה" שגילה (כמי שמופקד על בטחון המקום) המעידות כי מסוכנתו רבה. גם התסקיר הקשה שהוגש בעניינו מאבחן אותן מחברו ומאפשר להורות על מעצרו בעוד שותפו שוחרר.

הטענה שנגנבו פחות מחשבים מן המפורט בכתב האישום אינה מפחיתה במידה משמעותי מחומרת מעשי העורר בנסיבות שבהן בוצעו. גם העובדה שאין מדובר במחשבים מן הסוג היותר יקר אינה מפחיתה ממשית מחומרת המעשה, שכן אין מדובר במחשבים ששכבו שנים במחסן והעלו אבק, אלא במחשבים שנתרמו והוחזקו כארבעה חודשים בלבד בטרם נגנבו.

מדובר בעורר כבן 34 שהוא בעל עבר פלילי מכביד. העורר הורשע בשנת 2023 בעבירות הפרת הוראה חוקית והחזקת סם שלא לצריכה עצמית ונדון למאסרים מותנים. העורר הורשע בשנת 2018 בעבירת התפרצות ונדון ל - 18 חודשי מאסר, ובשנת 2014 הוא הורשע בהתפרצות לבניין שאינו דירה ונדון ל - 15 חודשי מאסר. העורר הורשע בשנת 2012 בעבירות סחיטה באיומים ותקיפה הגורמת חבלה ונדון לשנת מאסר. גם בשנים שלפני כן הורשע העורר בעבירות חמורות ונשלח לרצות תקופות מאסר בבית הכלא.

תסקיר שירות המבחן מיום 2.4.24 בעניין העורר הוא תסקיר שלילי. בתסקיר מצוין שירות המבחן בין היתר כי מדובר בעורר כבן 34 שטרם מעצרו עבד כשומר במלון שבו שוהים מפונים בים המלח. צוין כי לדבריו העורר הוא נשר מהלימודים בגיל 16. בגיל 17 נעצר העורר לראשונה וריצה את מאסרו הראשון ואז לדבריו היה השתחרר וחזר לכלא בתדירות גבוהה. העורר תיאר כי בחמש השנים האחרונות הוא החל קשר זוגי משמעותי, שלדבריו הפיח בו תקווה לדרך שיקומית. לדבריו הוא צבר חובות מול ההוצאה לפועל. עוד צוין בתסקיר כי העורר מוכר לשירות המבחן מהפניות קודמות ופורט כי נערכו עימו מספר ניסיונות טיפוליים, אך כולם כשלו בשל חוסר שיתוף פעולה מצידו. שירות המבחן הוסיף כי בעבר נמנע מלבוא בהמלצות טיפוליות בעניין העורר על רקע נטייתו לביצוע עבירות חוזרות. העורר הביע חרטה בפני שירות המבחן אך השליך אחריות על אחרים והציג הסברים שונים.

בהערכת הסיכון צוין כי העורר הוא בעל יכולות קוגניטיביות אך מאפייני אישיותו ילדותיים, כאשר דמויות הוריות התקשו להציב לו גבולות. העורר חבר לחברה שולית והחל להפנים נורמות עברייניות נשפט וריצה עונשי מאסר.

צוין כי לפני כחמש שנים הכיר העורר את בת זוגו שבהשפעתה החל לעבור תהליך של שינוי והתגייס לטיפול במסגרת שירות המבחן ויעד להיכנס לקבוצה טיפולית, אך הדבר לא התאפשר בשל מעצרו הנוכחי. שירות המבחן פירט כי ניכר שהעורר מתקשה לגייס כוחות לשם קיום אורח חיים נורמטיבי ונראה שאימץ דפוסי התנהגות פורצי גבולות. גורמים אלה, אי שיתוף הפעולה עם שירות המבחן בעבר, ואי ההתמדה בטיפול בו שולב בשנה האחרונה, וכן עברו הפלילי מהווים גורמי סיכון בעניינו.

לסיכום נאמר כי קיים סיכון משמעותי מצד העורר לביצוע עבירות חוזרות.

בפני שירות המבחן הוצגו שלושה ערבים אימו של העורר עליזה עבדאללה, אחותו ליגל עבדאללה ואחיו מנשה עבאללה. צוין כי הערבים הבינו את מהות תפקידם אך אחותו תתקשה לשמש כערבה בשל גילה שצעיר מן העורר באופן ניכר, וקיים גם ספק אם אימו תוכל לפקח עליו לאחר שביצע העבירות בעודו מתגורר בדירתה.

שירות המבחן חזר על העובדה שמדובר באדם בעל דפוסים מושרשים של התנהגות שלילית ופוגענית, ומעצרו כיום מחזק ההערכה לגבי קשייו להציב לעצמו גבולות.

לאור האמור לעיל, לאור עברו הפלילי של העורר והסיכון המשמעותי הנשקף מן העורר לא המליץ שירות המבחן לשחרר העורר מן המעצר, וצוין גם שבשל קשייו להתחייב להליך טיפולי אין הוא מתאים גם להשתלב בבית משפט קהילתי.

לסיכום ניתן לומר כי מדובר בתסקיר שלילי ביותר שאינו ממליץ לשחרר העורר מן המעצר, וכידוע, " **סטיה מהמלצה שלילית של שירות המבחן תעשה באופן חריג ומקום בו קיימים לכך טעמים כבדי משקל**" (בש"פ 3386/07 מדינת ישראל נ' אשד (מיום 18.4.07)).

בנסיבות ענייננו כאשר לא נמצאו סיבות לסטות מן האמור בתסקיר, לא ניתן יהיה לקבוע כי בית משפט קמא שגה בהחלטתו.

הערר נדחה.

ניתנה היום, 5 במאי 2024, בהעדר הצדדים.